

การพัฒนาทักษะทางการอ่านภาษาโดยใช้นิทานและเรื่องสั้นโดยใช้ทฤษฎี
KWL-Plus ประกอบการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Development of reading skills by using fairy tales and short stories
using KWL-Plus theory in teaching secondary school students in year 2

ชลธิชา วรเวก

Chonthicha Worawek

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Thepsatri Rajabhat University

Email: chonthichaw@hotmail.com

Received January 25, 2018 & Revise February 22, 2018 & Accepted June 30, 2018

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะทางการอ่านภาษาโดยใช้นิทานและเรื่องสั้นโดยใช้ทฤษฎี KWL-Plus ประกอบการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้มาหาความถี่แล้ววิเคราะห์ บรรยายเป็นความเรียง ประกอบตาราง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าอำนาจจำแนก ความยากง่ายของแบบทดสอบ หาประสิทธิภาพ E1 / E2 ระหว่างการทดสอบครั้งแรกกับครั้งหลังของกลุ่มตัวอย่างและเปรียบเทียบคะแนนการทำแบบฝึกทักษะกับคะแนนทดสอบหลังเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้มาหาความถี่แล้ววิเคราะห์ บรรยายเป็นความเรียง ประกอบตาราง

ผลการวิจัยพบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 40 คน ที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนและบอร์ดเกม ซึ่งก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 10.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 2.66 และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 24.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.91 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการฟังด้านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 มีคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$ = 4.41 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.45 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด 3 อันดับดังนี้ จำนวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม, เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและ เรื่องสั้นภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะทางการอ่านภาษา, นิทานและเรื่องสั้น, ทฤษฎี KWL-Plus ประกอบการสอน, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

Abstract

This research aims to study the development of reading skills by using fairy tales and short stories using the KWL-Plus theory in teaching Mathayom 2 students. The data analysis was done by finding the frequency of the data and analyzing it, describing it in an essay, and including a table. The difference in mean scores was compared, standard deviations were found, discriminant power was found, and test difficulty was found. E1/E2 efficiency was found between the first and last tests of the sample group, and the skill-training scores were compared with the post-test scores. The data analysis was done by finding the frequency of the data and analyzing it, describing it in an essay, and including a table.

The results of the research found that the pre-test and post-test scores of the 40 sample groups who studied using teaching materials and board games had an average of ($\bar{x}$ = 10.98, standard deviation (S.D.) = 2.66, and ($\bar{x}$ = 24.2, standard deviation (S.D.) = 1.91). The results of the data analysis Students' satisfaction with the teaching and learning activities in developing English listening skills using the gesture response (TPR) teaching method combined with activities of Mathayom 2/1 students had a total mean score ($\bar{x}$ = 4.41 and standard deviation (S.D.) = 0.45, which was at the highest level. When considering, it was found that students had the 3 highest levels of satisfaction as follows: the number of English vocabulary was appropriate, giving students an opportunity to ask questions, and English short stories made students have more knowledge.

Keywords: Development of reading skills, Fairy tales and short stories, KWL-Plus theory for teaching, Mathayom 2 students

บทนำ

สังคมโลกในปัจจุบันเป็นยุคของการเรียนรู้ ซึ่งมนุษย์ยังดำรงชีวิตท่ามกลางข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศต่างๆ มากมาย โดยการรับรู้ข้อมูลหรือเรื่องราวต่าง ๆ สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทั้ง การอ่าน การฟัง การพูด และการเขียน ถึงแม้ข้อมูลนั้นจะเป็นคนละภาษาแต่อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนจะสามารถทำความเข้าใจได้ โดยผ่านการเรียนรู้ นำไปสู่ขั้นตอนของการคิดการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ อย่างมีตรรกะ และเกิดการตกผลึกได้จากการอ่าน โดยผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะทางการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมไปถึงสามารถเล่าเรื่องให้ผู้อื่นฟังได้อย่างเข้าใจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) จากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็น เป็นอย่างมาก การศึกษาภาษาอังกฤษ

เปรียบเทียบหัวใจหลัก ในการสื่อสารทั้งด้านการประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับการสื่อสารจากการอ่าน เช่น การอ่านข่าว โดยใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ภาษาอังกฤษได้แพร่หลายและใช้กันอย่างกว้างขวางในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของคนไทยในหลายๆด้านทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต การมีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดีจะทำให้เรามีความรู้และเป็นผู้ได้เปรียบในสังคมสารสนเทศที่มีความเจริญอย่างรวดเร็ว จนทำให้เราสามารถพัฒนาและปรับตัวให้เหมาะสมกับงานและกับการเข้าสังคมได้อย่างดีอีกด้วย ดังคำกล่าวของบัญชา อึ้งสกุล (2545)

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและยังมีความจำเป็นต่อนักเรียนตั้งแต่เริ่มแรกของการศึกษา เด็กที่อ่านได้จะสามารถเรียนรู้ในวิชาที่กำลังเรียนและในการเรียนรู้รายวิชาอื่น ๆ ได้เข้าใจอย่างง่ายดาย และจะทำให้บุคคลนั้น สามารถรับรู้สาระข้อมูลต่าง ๆ มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการของตน ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา เมื่อศึกษาอยู่ในระดับสูงขึ้นทักษะการอ่านก็มีความสำคัญมาก เพราะต้องอ่านให้เข้าใจอย่างมากในสิ่งที่อ่านดังนั้นผู้เรียนต้องมีทักษะการอ่านอย่างดี และใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสม (Pfeiffer et al., 2001) ส่วนหนึ่งเป็นเพราะวิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมของผู้สอนซึ่งทำให้การอ่านของผู้เรียนล้มเหลวดังที่ (สุนีย์ สันหมุด, 2552) กล่าวว่าผู้สอนภาษาอังกฤษบางคนสอนโดยเน้นการแปลการจดจำคำศัพท์ กฎของไวยากรณ์ซึ่งไม่ส่งเสริมทักษะการคิด ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจในการอ่านจนไม่สามารถสื่อสารให้ผู้รับฟังออกมาเป็นคำพูดหรือตัวอักษรที่สามารถเข้าใจได้ อีกทั้งผู้สอนไม่ได้สอนให้ผู้เรียนฝึกฝนกระบวนการอ่านอย่าง ที่สมควร แต่สอนโดยใช้วิธีแปลภาษาไทยแทน ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับความสามารถ ความถนัดในการเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพอใจและอยากเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น (มนัสวี ดวงลอย, 2558)

ทฤษฎีของ KWL-Plus ที่ใช้และเครื่องมือที่ใช้ในการสอนทฤษฎีที่ใช้

วัชรุ เล่าเรียนดี (2547) ได้กล่าวถึงเทคนิค KWL-Plus ไว้ว่า เทคนิค KWL-Plus สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านทุกระดับได้ และยังสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ คิดอย่างมี วิจารณ์ญาณ และคิดสร้างสรรค์ได้อีกด้วย การนำเทคนิค KWL มาใช้เพื่อ พัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการ คิดทำได้ง่าย เนื่องจากมีกรอบและแนวทางฝึกให้คิดเป็นลำดับขั้นตอน โดยผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทคอยดูแลการ ฝึกของนักศึกษาคอยตอบคำถามเพื่อให้นักศึกษาแสวงหาคำตอบ และคอยกระตุ้นให้นักศึกษาถามคำถามจาก เรื่องที่อ่านด้วย ซึ่งเทคนิควิธีการ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นรู้ = K (Know), ขั้นต้องการเรียน = W (Want), ขั้นเรียนรู้แล้ว = L (Learned), การสร้างแผนภาพความคิด (Mapping), การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing)

และด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยได้มีความสนใจในการพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและทักษะการอ่าน ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเสริมทักษะทางการอ่านเรื่องสั้นเข้าไป ร่วมกับทักษะการอ่านแบบ KWL-plus นักเรียนจะได้มีประสิทธิภาพด้านการอ่านและสนใจในการอ่านมากขึ้น

วัตถุประสงค์ ทางด้านการอ่าน

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกระบวนการของเครื่องมืองานวิจัย และศึกษาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากการเรียนรู้ผ่านทฤษฎีการสอนแบบ KWL-Plus ควบคู่กับการใช้นิทานหรือเรื่องสั้น

2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ทฤษฎีการสอนแบบ KWL-Plus ควบคู่กับการใช้นิทานหรือเรื่องสั้นประกอบในการสอน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน / กลุ่มประชากรหลังจากพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎี KWL-Plus ควบคู่กับการใช้นิทานหรือเรื่องสั้นประกอบในการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาทักษะคำศัพท์และการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การสอนแบบ KWL-plus ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาของเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คำศัพท์เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีผู้ให้คำจำกัด ความหมายของคำศัพท์ ไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 258) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ว่า คำศัพท์หรือคำคือเสียงพูด การอ่าน คำศัพท์ เสียงที่เปล่งออกมาในครั้งหนึ่งๆหรือเป็นลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์เพื่อแสดงความคิด ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดที่มีความหมายในตัว

สรุปได้ว่า คำศัพท์ คือ คำที่มนุษย์ในสังคมใช้เพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกัน โดยมีนัยของความหมายในการสื่อความตามพจนานุกรม ตามไวยากรณ์ ตามความหมายที่แสดงออกในรูปของประโยค และความหมายตามการออกเสียง

ความสำคัญของคำศัพท์

ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น คำศัพท์มีความสำคัญอย่างมากเพราะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน ดังนั้น นักการศึกษาหลายท่านได้ กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้ กาเดสซี (Ghadessy. 1995) ได้กล่าวว่าคำศัพท์มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการใช้ ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน โคดี และ ฮักกิน (Coady and Huckin. 1999) กล่าวว่าความรู้คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นต่อความสามารถในความเข้าใจ ในทุกระดับการศึกษาของผู้เรียนภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง ยิ่งระดับการศึกษายิ่งสูง ความจำเป็นในการเรียนรู้คำศัพท์ยิ่งต้องมากยิ่งขึ้นเท่านั้นยุพิน จันทรศรี (2546 : 9-10) ได้กล่าวว่า คำศัพท์เป็นปัจจัยพื้นฐานในการเรียนภาษาทุกภาษา เพราะการเรียนรู้คำศัพท์ช่วยให้สื่อความหมายได้ดี และการที่จำคำศัพท์ได้มากจะทำให้สามารถสื่อความหมายได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนั้นความรู้ทางคำศัพท์ยังเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านในการเรียนภาษา คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วยธัญจิรา ภูริอุคมเศรษฐ์ (2553) คำศัพท์เป็นหน่วย

พื้นฐานทางภาษา ซึ่งนักเรียนจะต้องเรียนรู้เป็นอันดับแรก เพราะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษา ซึ่งองค์ประกอบของคำศัพท์นับเป็นส่วนสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์

สรุปได้ว่า คำศัพท์เป็นหน่วยพื้นฐานทางภาษาและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในทักษะฟังและเขียน และสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและ จำเป็น เป็นอย่างมาก การศึกษาภาษาอังกฤษเปรียบเสมือนหัวใจหลัก ในการสื่อสารทั้งด้านการประกอบอาชีพที่ เกี่ยวกับการสื่อสารจากการอ่าน เช่น การอ่านข่าว โดยใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสม(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ภาษาอังกฤษได้แพร่หลายและใช้กันอย่างกว้างขวางในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของคนไทยในหลายๆด้านทั้งอดีต ปัจจุบัน และ อนาคต การมีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดีจะทำให้เรามีความรู้และเป็นผู้ได้เปรียบในสังคมสารสนเทศที่มีความ เจริญอย่างรวดเร็ว จนทำให้เราสามารถพัฒนาและปรับตัวให้เหมาะสมกับงานและกับการเข้าสังคมได้อย่างดี อีกด้วย ดังคำกล่าวของ คุณบัญชา อิงสกุล (2545) การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน และเป็น หัวใจของการเรียนรู้ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นครู นักเรียน เด็ก หรือผู้ใหญ่ จะต้องอ่านออกเขียนได้ เพราะการอ่านจะทำให้ ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลินก่อให้เกิดความเข้าใจ แนวคิด อารมณ์ จินตนาการ และมีบทบาทสูงสุดในการ ศึกษาเล่าเรียน นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายประการ ดังนี้ คือ การอ่าน หมายถึกระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกไว้กระบวนการ ในการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนเมื่อเด็กแปลงเสียงตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดถ้าหากไม่เข้าใจ คำพูดนั้นจัดว่าไม่ใช่การอ่าน

ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ และพิรุณ อนวัชศิริวงศ์ (2559) ได้อธิบายว่า การอ่านเป็นการเรียนรู้ กระบวนการถอดรหัส (Coding) และเมื่อคนเราพัฒนาถึงความสามารถได้ในระดับหนึ่งประโยชน์ของมันจะ กลายเป็นผลที่เอื้อให้อ่านได้มากขึ้นเรื่อย ๆ นั่นคือการอ่านจะช่วยให้สมองของเราได้เก็บข้อมูลมากขึ้น

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการแปล ความหมายสัญลักษณ์ทางภาษาโดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ตามความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน และตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านตามความต้องการของผู้จากความหมายของการ อ่านตามที่กล่าวมาข้างต้น

สรุปได้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการในการถอดรหัสสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ประโยค ข้อความ ตัวอักษร คำ และข้อความที่พิมพ์หรือเขียนระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านออกมาเป็นความที่ตรงกันว่า ผู้เขียนต้องการให้อ่านทราบเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้างและสิ่งที่สำคัญที่สุดในการอ่านก็คือผู้อ่านจะต้องเข้าใจ ความหมายของสิ่งที่อ่านเขียนที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและยังมีความจำเป็นต่อนักเรียนตั้งแต่เริ่มแรกของการศึกษา เด็กที่อ่านได้จะสามารถเรียนรู้ในวิชาที่กำลังเรียนและในการเรียนรู้รายวิชาอื่น ๆ ได้เข้าใจอย่างง่ายดาย และ จะทำให้บุคคลนั้น สามารถรับรู้สาระข้อมูลต่าง ๆ มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการของตน ส่งผลให้

ประสบความสำเร็จในการศึกษา เมื่อศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นทักษะการอ่านก็มีความสำคัญมาก เพราะต้องอ่านให้เข้าใจอย่างมากในสิ่งที่อ่านดังนั้นผู้เรียนต้องมีทักษะการอ่านอย่างดี และใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสม (Pfeiffer et al., 2001) ส่วนหนึ่งเป็นเพราะวิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมของผู้สอนซึ่งทำให้การอ่านของผู้เรียนล้มเหลว (สุนีย์สันหมุด, 2552) กล่าวว่าผู้สอนภาษาอังกฤษบางคนสอนโดยเน้นการแปลการจดจำคำศัพท์กฎของไวยากรณ์ซึ่งไม่ส่งเสริมทักษะการคิด ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจในการอ่านจนไม่สามารถสื่อสารให้ผู้รับฟังออกมาเป็นคำพูดหรือตัวอักษรที่สามารถเข้าใจได้ อีกทั้งผู้สอนไม่ได้สอนให้ผู้เรียนฝึกฝนกระบวนการอ่านอย่างเหมาะสม แต่สอนโดยใช้วิธีแปลภาษาไทยแทน ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับความสามารถ ความถนัดในการเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพอใจและอยากเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น (มนัสวี ดวงลอย, 2558)

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-plus

วัชร เล่าเรียนดี (2547) ได้กล่าวถึงเทคนิค KWL-Plus ไว้ว่า เทคนิค KWL-Plus สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านทุกระดับได้ และยังสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดสร้างสรรค์ได้อีกด้วย การนำเทคนิค KWL มาใช้เพื่อ พัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิดทำได้ง่าย เนื่องจากมีกรอบและแนวทางฝึกให้คิดเป็นลำดับขั้นตอน โดยผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทคอยดูแลการฝึกของนักศึกษาคอยตอบคำถามเพื่อให้นักศึกษาแสวงหาคำตอบ และคอยกระตุ้นให้นักศึกษาถามคำถามจากเรื่องที่อ่านด้วย ซึ่งเทคนิควิธีการ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นรู้ = K (Know), ขั้นต้องการเรียน = W (Want), ขั้นเรียนรู้แล้ว = L (Learned), การสร้างแผนภาพความคิด (Mapping), การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing)

ขั้นตอนของวิธีการสอนแบบ KWL-plus

Buehl (2004 อ้างถึงใน วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์, 2547, หน้า 76) เสนอขั้นตอนการใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธี KWL - Plus คือ

ขั้นที่ 1 ระบุสิ่งที่นักเรียนรู้หรือสิ่งที่นักเรียนคิดว่ารู้ลงในช่อง K (Identify what we want to know or Think you know - The K) ในขั้นนี้นักเรียนจะระลึกว่านักเรียนรู้อะไรมาบ้างหรือคิดว่ารู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งครูอาจจะถามนักเรียนทีละคนเพื่อเชื่อมต่อรายละเอียดของเรื่องจากความคิดของแต่ละคน และบันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้ไว้ในช่อง K - What we know

ขั้นที่ 2 ระบุว่านักเรียนต้องการรู้อะไร ลงในช่อง W (Identify what we want to know - The W) ขั้นนี้ครูหรือนักเรียนถามเกี่ยวกับหัวข้อเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล อาจเป็นคำถามข้อมูลที่ได้บันทึกไว้ในช่อง K หรือเป็นคำถามสิ่งที่นักเรียนสงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน แล้วบันทึกคำถามลงในช่องพิมพ์ - What we want to know

ขั้นที่ 3 จัดประเภทความรู้และสิ่งที่ต้องการรู้ (Categorize the K and W) แนะนำนักเรียนเพื่อตัดสินใจในการจัดประเภทรายการต่างๆ ของข้อมูลในช่อง K และช่อง w ประเภทของข้อมูลที่นักเรียนคาดว่าจะใช้ เช่น แบ่งเป็นสถานที่ สาเหตุ ผลที่เกิดขึ้น การจัดระบบข้อมูลเป็นขั้นตอนแรกที่จะทำให้นักเรียนสามารถสรุปได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยให้นักเรียนมองเห็นข้อมูลที่ไม่สามารถจัดเข้ากลุ่มได้

ขั้นที่ 4 การอ่านบทความ (Read the Article) ในขณะที่นักเรียนอ่านเรื่องนักเรียนจะค้นหาคำตอบ และขยายความเข้าใจที่มีต่อเรื่อง ครูควรกระตุ้นการตั้งคำถามเพื่อตอบคำถามข้อมูลใหม่ บัณฑิตความรู้ที่ได้ไว้ในช่อง L - What we learned

ขั้นที่ 5 ระบุข้อมูลใหม่ (Identify New Information) หลังการอ่านนักเรียนระบุข้อมูลใหม่ที่ค้นพบจากการอ่าน ข้อมูลที่ได้มาใหม่นี้จะนำไปรวมกับประเภทของข้อมูลที่ได้จัดประเภทของข้อมูลไว้แล้ว หากมีความจำเป็นอาจจัดประเภทของข้อมูลเพิ่มเติม

ขั้นที่ 6 สร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด (Create a Concept Map) หลังจากทีนักเรียนได้เติมข้อความในแผนภาพตาราง KWL-plus สมบูรณ์แล้ว นักเรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ ได้จัดประเภทไว้มาสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด ซึ่งแผนภูมิรูปภาพความคิดนี้จะช่วยให้นักเรียน ได้มองเห็นภาพรวมของเรื่องที่ได้ อ่าน และช่วยสังเคราะห์และสรุปผลการเรียนรู้จากการอ่านได้ดีขึ้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ KWL-plus ขั้นที่ 1 ระบุสิ่งที่นักเรียนรู้หรือสิ่งที่นักเรียนคิดว่ารู้ ขั้นที่ 2 ระบุว่านักเรียนต้องการรู้อะไร ขั้นที่ 3 จัดประเภทความรู้และสิ่งที่ต้องการรู้ ขั้นที่ 4 การอ่านบทความ ขั้นที่ 5 ระบุข้อมูลใหม่

ขั้นสรุปและประเมินผล หมายถึง ขั้นที่นักเรียนร่วมกันสรุปเพื่อตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจของตนเองในการอ่านจากการศึกษาแนวคิดและการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ KWL-plus ผู้วิจัยได้สังเคราะห์

ประโยชน์ของวิธีสอนแบบ KWL-plus

ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบ KWL-plus สรุปได้ว่าวิธีการสอนแบบ KWL-plus เป็นวิธีการสอนอ่านที่ (ช่วยพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นวิธีที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้วางแผน)

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะคำศัพท์และการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การสอนแบบ kwl-plus ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะคำศัพท์และการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษผ่านการสอนแบบ kwl-plus ซึ่งมีวิธีการดำเนินวิจัย ประกอบไปด้วย

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้อ่านหาความถี่แล้ววิเคราะห์ บรรยายเป็นความเรียง ประกอบตาราง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าอำนาจจำแนก ความยากง่ายของแบบทดสอบ หาประสิทธิภาพ E1 / E2 ระหว่างการทดสอบครั้งแรกกับครั้งหลังของกลุ่มตัวอย่าง และเปรียบเทียบคะแนนการทำแบบฝึกทักษะกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1.1ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดถนนแค จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 46 คน ประกอบด้วย 2 ห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 เนื่องจากระยะเวลาและเงื่อนไขการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยไม่ สามารถสุ่มโดยดูเกรดเฉลี่ย

เป็นรายบุคคลหรือทำแบบทดสอบได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นสมควรว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งมีจำนวนนักเรียน 21 คนนี้ มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ถึงปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการทำวิจัยในครั้งนี้

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนวัดถนนแค จังหวัดลพบุรี จำนวน 21 คน เป็นนักเรียนชายจำนวน 10 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 11 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากผลการสอบกลางภาคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (independent variables) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้เรื่องสั้นภาษาอังกฤษจากหนังสือ Upstream 6

ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการพัฒนาทักษะคำศัพท์และการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การสอนแบบ KWL-plus ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ.

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้มาหาความถี่แล้ววิเคราะห์ บรรยายเป็นความเรียง ประกอบตาราง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าอำนาจจำแนก ความยากง่ายของแบบทดสอบ หาประสิทธิภาพ E1 / E2 ระหว่างการทดสอบครั้งแรกกับครั้งหลังของกลุ่มตัวอย่าง และเปรียบเทียบคะแนนการทำแบบฝึกทักษะกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

ผลการวิจัย

วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟังด้านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ก่อนที่ผู้วิจัยจะทำการสอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ทางผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและเมื่อทำการสอนเสร็จผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างเดิมอีกครั้งหนึ่งด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิมปรากฏผลดังตาราง

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	เกณฑ์การประเมิน
ด้านเนื้อหา			
1. คำศัพท์ภาษาอังกฤษและเนื้อหาบทเรียน กระชับ เข้าใจง่าย	4.52	22.33	มากที่สุด
2. จำนวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม	4.32	21.48	มาก
3. เนื้อหา ภาษา รูปแบบ มีความน่าสนใจ	4.40	21.79	มาก
4. การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.48	22.09	มาก
5. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน	4.52	22.42	มากที่สุด
ด้านผู้สอน			
6. ครูแจ้งจุดประสงค์กิจกรรมการเรียนรู้ให้ นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน	4.80	23.60	มากที่สุด
7. ครูอธิบายเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง ชัดเจนและ เข้าใจง่าย	4.08	21.25	มาก
8. ครูจัดกิจกรรมเหมาะสมและมีความน่าสนใจ	4.60	22.71	มากที่สุด
9. ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการ เรียนรู้อย่างทั่วถึง	4.56	22.61	มากที่สุด
10. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม	4.76	23.42	มากที่สุด
ด้านกิจกรรม			
11. กิจกรรมมีความน่าสนใจ	4.40	21.92	มาก
12. กิจกรรมทำให้อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ดีมาก ยิ่งขึ้น	4.44	22.03	มาก
13. กิจกรรมทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มมากขึ้น	4.80	23.60	มากที่สุด
ด้านเจตคติ			
14. นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	4.80	23.60	มากที่สุด
15. นักเรียนมีความกล้าที่จะแสดงออกมากยิ่งขึ้น	4.52	22.46	มากที่สุด
16. นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น	4.48	22.22	มาก

17. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น	4.28	21.42	มาก
18. นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.52	22.42	มากที่สุด
	81.28	403.36	มากที่สุด

แสดงให้เห็นว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 40 คน ที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนและบอร์ดเกม ซึ่งก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 10.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 2.66 และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 24.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 1.91 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปได้ว่า คะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การสอนแบบ SQ4R ร่วมกับเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ข้อมูลการวิเคราะห์แบบสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการฟังด้านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการฟังด้านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โดยสรุปได้ ดังนี้ ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการฟังด้านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 มีคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 4.41 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.45 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด 3 อันดับดังนี้ จำนวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม, เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและเรื่องสั้นภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มมากขึ้น

สรุปได้ว่า ภาพรวมของความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการฟังด้านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ร่วมกับกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 มากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.41, S.D. = 0.45)

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กรมวิชาการ. (2551). กระบวนการเรียนรู้และยุทธศาสตร์การเรียนรู้. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์ กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์จำกัด.

- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ: หลักการ ทักษะและการปฏิบัติการ. วารสารวิชาการ (กรกฎาคม)
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ: หลักการ ทักษะและการปฏิบัติการ. วารสารวิชาการ (กรกฎาคม)
- มนัสวี ดวงลอย. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2547). เทคนิคการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุขเพ็ญ เจริญเกษมสกุล.(2558). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง โดยการใช้นิทานของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/9. โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). แนวทางการพัฒนาและประเมินการอ่าน คิติวิเคราะห์ และเขียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุนีย์ สันหมุด. (2552). ปัญหาด้านการอ่าน. <http://www.gotoknow.org/>
- Buehl. (2004). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ : หลักการ ทักษะและการปฏิบัติการ. วารสารวิชาการ (กรกฎาคม)
- Pfeiffer, S., Davis, R., Kellog, E., Hern, C., Mclaughlin, T. F., & Gerry Curry, G. (2001).The effect of Davis learning strategies on first grade word recognition and subsequent special education referrals. Reading Improvement.